

တိပိဋကယောဆရာတော် အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

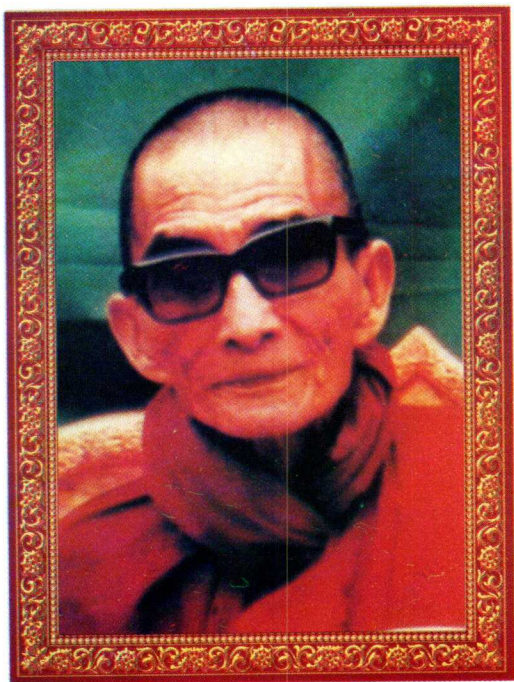
တိပိဋက ဓမ္မလက်ဆောင် (၇၂)
(ယောဆရာတော်၏ ရဟန်းသိက္ခာရွှေရတုအထိမ်းအမှတ်နှင့်ကျေးဇူးတော်ရှင်မင်းကွန်းတိပိဋက
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သက်တော်ရှည်အထိမ်းအမှတ်အထူးလက်ဆောင်)
ဒုတိယအကြိမ် ဓမ္မဒါန အုပ်ရေ (၁၀၀၀၀)

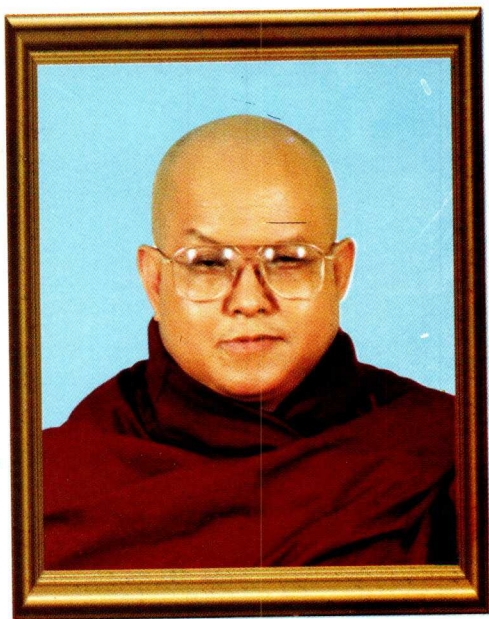
အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

- သုတပညာ၊ ထူးအောင်သာ၊ ကောင်းစွာ လေ့လာထား။
- ပိုက်ဆံအိတ်မှာ၊ သတိသာ၊ ပညာဉာဏ်ကိုထည့်သွင်းထား။
- အသိမှန်ကန်၊ ပညာဉာဏ်၊ ပိုက်ဆံပမာ၊ အားရှိသွား။
- ပညာပိုက်ဆံ၊ ကောက်ရှိက၊ လိုတာရ၊ ဘဝအနှစ်တိုး၍ပွား။
- အသိဆန်းကြယ်၊ အနှစ်ကြွယ်၊ တကယ်လွန်ထူးခြား။

တိပိဋကယောဆရာတော်

တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
မင်းကွန်းတောင်ရိုး ဓမ္မနာဒဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ

အရှင်သီရိန္ဒာဘိဝံသ (ယောဆရာတော်)
တိပိဋကဓရ၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၆၀၀၅၃၅၀၇၁၁
မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၆၀၀၄၇၀၀၈၁၁
ပုံနှိပ်သူ	- ဧဒီဘင်အေးမော် (၀၆၀၂၄) ဂုဏ်သီရိပုံနှိပ်တိုက် အမှတ် (၅၂)၊ လမ်း (၃၀)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၉၅၀၀၂၅၇၅၊ ၀၉၄၉၂၁၈၂၈
ထုတ်ဝေသူ	- ဦးနေမျိုး (နေမျိုး စာပဒေသာ)
အုပ်ချုပ်	- ၁၀၀၀၀
တန်ဖိုး	- ဓမ္မဒါန
အကြိမ်	- ဒုတိယအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း (CIP)	

ယောဆရာတော်၊ တိပိဋက

၂၉၄၃

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်/

တိပိဋကယောဆရာတော်။ - ရန်ကုန်

နေမျိုးစာပဒေသာ၊ ၂၀၁၂။

၈၀-စာ၊ ၉.၅ x ၁၂ စင်တီမီတာ

(၁) အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

ဓာတ်ကာ

၁။	အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်	၁
၂။	တတိယမှာ တစ်ပါးသာ	၅
၃။	ဆဋ္ဌခေတ်မှာ လှူပြည်လာ	၁၃
၄။	တစ်ခေတ်တစ်ခါ တစ်ပါးသာ	၁၉
၅။	ကျရာတာဝန် ကျေပွန်အောင်ထမ်း	၂၇
၆။	အရင်းများသော်လည်း အမြတ်နည်း	၃၈
၇။	ဂုဏ်ရည်ကြီးမြတ် မမေ့အပ်	၄၆
၈။	အသိဆန်းကြယ်မှ အနှစ်ကြွယ်မည်	၅၃

**တိပိဋက ယောဆရာတော်၏
အထိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်**

တိပိဋက ဓမ္မလက်ဆောင် (၇၂)

နမော ဝိစိတြဉ္ဇနာဿ

၀။ အထိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

- ✧ ဆဋ္ဌဇေတ်မှာ၊ လူ့ပြည်လာ၍၊
ကျရာတာဝန်၊ ကျေပွန်အောင်ထမ်း၊
အံ့မခန်း၊ မင်းကွန်းဆရာတော်။**
- ✧ တစ်ခေတ်တစ်ခါ၊ တစ်ပါးသာ၊
လူမှာ ဖြစ်ထွန်းပေါ်။**

၂

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

- ✧ ကံထူး-ဉာဏ်ထူး၊ လုံ့လထူး၊
အထူးပုဂ္ဂိုလ်ကျော်။
- ✧ အရင်းများများ၊ စိုက်၍ထားလည်း၊
အနည်းငယ်သာ၊ အမြတ်မှာ၊
ယူကာသွားသည့် ဆရာတော်။
- ✧ အသိဆန်းကြယ်၊ အနစ်ကြွယ်၊
အံ့ဖွယ် အရတော်။
- ✧ ဂုဏ်နည်းသူမှာ၊ အားမပါ၊
မကြာမီပင် မေ့သွားသော်။
- ✧ ဂုဏ်ကြီးသူမှာ၊ စွမ်းအားပါ၊
ကြာပါသော်လည်း မမေ့နော်။
- ✧ စာပေလည်းတတ်၊ ကျင့်သုံးတတ်၊
မြင့်မြတ် ပုဂ္ဂိုလ်မော်။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၃

“အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်” ဟူသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဘွဲ့အမည်တော်ကို မြန်မာပြန်ဆိုထားသောစကားဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စာပေပညာတရားကလည်း ၎င်းစကားကိုပင် ခေါင်းစဉ်လုပ်၍ တိပိဋကဆရာတော်အားလုံးတို့၏ကိုယ်စား တိပိဋကဂုဏ်ကို အာရုံပြုကာ ဟောကြားပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ (ထိုအချိန်က တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ- တိပိဋက ၃-ပါးသာ ရှိပါသည်။ ၃-ပါးလုံးတို့၏ကိုယ်စား မိမိ ၁-ပါးတည်းကသာ ဟောပေးရပါသည်။) မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အမှန်တကယ်ပင် အသိဆန်းကြယ်၍ အနှစ်ကြွယ်ဝ

တော်မူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးပါတည်း။ အံ့ဩ
ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဉာဏ်ထက်မြက်
ကြီးမားထူးချွန်လှသဖြင့် အသိလည်းဆန်းကြယ်
တော်မူလှသည်။ အကျင့်သိက္ခာကြီးမား၍
ဖြောင့်စင်းတော်မူလှသဖြင့် ဖူးမဝနိုင်လောက်
အောင် အနှစ်လည်း ကြွယ်ဝပြည့်စုံတော်မူလှ
သည်။ သာသနာ့လုပ်ငန်းထဲ၌သာ အသိဉာဏ်
နှင့်အသက်ကို အချိန်တိုင်း မြှုပ်နှံထားရကား
သာသနာ့တာဝန် ကျေပွန်တော်မူလှသဖြင့်
ပရိယတ်ဖြင့် အသိဆန်းကြယ်တော်မူသည်။
ပဋိပတ်ဖြင့် အနှစ်ကြွယ်ဝတော်မူသည်။

၂။ တတိယမှာ တစ်ပါးသာ

သဗ္ဗကာမိထေရ် စသော ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ထေရ်အရှင်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာသော သာသနာ့ဘေးရန်ကို သုတ်သင်ဖယ်ရှား၍ ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ပြီးသောအခါ နောက်နှစ်ပေါင်း(၁၁၈)နှစ်ကြာလျှင် ဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက်၌ မိစ္ဆာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ လာဘသက္ကာရ ရလိုကြသဖြင့် သာသနာတွင်း ဝင်ရောက်ရဟန်းပြုကာ မိမိတို့၏မိစ္ဆာဝါဒများ

၆

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ကိုပြလျက် ဗုဒ္ဓသာသနာပျက်စီးအောင် ဖျက်
ဆီးကြမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဘေးရန်ပေါ်
ပေါက်ချိန်၌ မိမိတို့ မရှိနိုင်ကြတော့သည်ကို
လည်းကောင်း၊ ထိုပေါ်ပေါက်လာသောဘေးရန်
ကို သုတ်သင်ငြိမ်းအေးစေ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာကို
ချီးမြှောက်စောင့်ရှောက်နိုင်မည့်သူမှာ လူ့ပြည်
နတ်ပြည်၌ လုံးဝမရှိဘဲ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ တိဿ
ဗြဟ္မာကြီးတစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ တိဿဗြဟ္မာကြီး သက်တမ်းကုန်ခါနီး
၍ အထက်ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ တက်သွားမည်ကို
လည်းကောင်း ဆင်ခြင်သိမြင်တော်မူကြသည်။

ထိုထေရ်အရှင်တို့သည် တိဿဗြဟ္မာကြီး
ထံ တန်ခိုးဖြင့်ကြွသွားကြ၍ “နောက်ထပ်

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၇

ပေါ်ပေါက်လာမည့်သာသနာ့ဘေးရန်ကို သုတ်
သင်ချီးမြှောက်နိုင်မည့်သူမှာ အသင်ဗြဟ္မာကြီးမှ
တစ်ပါး လုံးဝမရှိပါကြောင်း၊ အသင်ဗြဟ္မာကြီး
တစ်ဦးတည်းကိုသာ ငါတို့ မြင်ရပါကြောင်း၊
လူ့ပြည်လာ၍ ရဟန်းဘဝဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာကို
ချီးမြှောက်စောင့်ရှောက်ပေးပါမည့်အကြောင်း”
တိုက်တွန်းတောင်းပန် မိန့်ကြားတော်မူကြ
သည်။ တိဿဗြဟ္မာကြီးလည်း “အနာဂတ်
သာသနာတော်အတွက် ငါသာ တာဝန်အရှိ
ဆုံး” ဟု သိခွင့်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
လက်ခံလိုက်သည်။

ရဟန္တာထေရ် အရှင်မြတ်ကြီးများက
ရဟန္တာထေရ်ငယ်များဖြစ်ကြသည့် အရှင်

သိဂ္ဂဝနှင့် အရှင်စန္ဒဝဇ္ဇီ ၂- ပါးတို့ကို “တိဿ ဗြဟ္မာကြီး လူ့ပြည်လာ၍ မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏား အိမ်၌ ပဋိသန္ဓေနေကာ လူဖြစ်လာသောအခါ တိဿ သတို့သားကို တစ်ပါးက ရှင်သာမဏေ ဖြစ်အောင် တာဝန်ယူရန်၊ တစ်ပါးက ပိဋက ၃-ပုံ ဘုရားစကားအားလုံး သင်ကြားပေးရန်” တိုက်တွန်းပြောကြား တာဝန်ပေးအပ်တော်မူ ခဲ့ကြသည်။ အရှင်မြတ် ၂-ပါးတို့ကလည်း တာဝန်ယူ လက်ခံလိုက်ကြသည်။

သာသနာ့ထိပ်ခေါင်တင် ရဟန္တာထေရ် အရှင်မြတ်ကြီးတို့သည် အနာဂတ်သာသနာ အတွက် “သူတို့ဟာသူတို့ ကြည့်ရှင်းကြလိမ့် မည်”ဟု ကြောင့်ကြမဲ့ နေတော်မမူကြဘဲ

အသိဆန်းကြယ် အနစ်ကြယ်

၉

အမြော်အမြင်ကြီးမားစွာဖြင့် အထူးကြောင့်ကြ
စိုက်၍ မဖြစ်မနေဆောင်ရွက်ပေးတော်မူခဲ့ကြ
သည်မှာ အထူးပင် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက် အား
တက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ကျေးဇူးလည်း
အလွန်ကြီးမားလှပေသည်။

အရှင်သိဂ္ဂဝထေရ်သည် ဗုဒ္ဓမန္တန် သင်ယူ
လိုလှသည့် ဝေဒပါရဂူ ၁၆-နှစ်သားအရွယ်
တိဿသတို့သားကို ရှင်ပြုပေး၍ လမ်းတိုနည်း
ဖြင့် အသိအကျင့်ဘက်စုံမြင့်ကာ သောတာပန်
ဖြစ်သည်ထိ သင်ကြားပေးလိုက်သည်။ ရဟန္တာ
ဖြစ်သည်ထိသင်ပြပေးလိုက်လျှင် ပိဋကဉာဏ်-ပုံ
သင်ယူမှု၌ ကြောင့်ကြစိုက်မှု အားနည်းသွား
မည်စိုးသဖြင့် ဆက်သင်မပေးတော့ဘဲ အရှင်

စန္ဒဝဇ္ဇီထံ အပ်နှံပေးလိုက်သည်။

အရှင်စန္ဒဝဇ္ဇီထေရ်က သောတာပန် သာမဏေရှင်တိဿအား ပိဋက ၃-ပုံ ၁၇ရား စကားအားလုံး သင်ကြားပေးရာ ရှင်တိဿ သည် ဉာဏ်ထက်လှသဖြင့် ရှင်သာမဏေဘဝ ၌ သုတ္တန် အဘိဓမ္မာဆောင် ဒွိပိဋကဓရ ဖြစ် သွားသည်။ ရဟန်းဖြစ်၍ ဝါမရမီမှာပင် ပိဋက ၃-ပုံဆောင် တိပိဋကဓရ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ဖြစ် သွားလေတော့သည်။ နည်းရပြီးဖြစ်သဖြင့် တရားအလုပ်ကို ဆက်အားထုတ်လိုက်ရာ ပဋိ သမ္ဘိဒါနှင့်တကွ ရဟန္တာလည်း ဖြစ်သွားသည်။ သာသနာ ဆက်လက်တည်တံ့ပြန့်ပွားရေး အတွက် ပိဋကစာပေတို့ကို သင်ပြပို့ချပေးသည်။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြယ်

၁၁

အထူးအားဖြင့် မိစ္ဆာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မိစ္ဆာဝါဒများကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းသန့်စင်ကာ ဓမ္မာသောကမင်း၏ အကူအညီဖြင့် တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဂုဏ်လည်း ကြီး ကျယ်မြင့်မြတ်၍ မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏား၏သားလည်း ဖြစ်သဖြင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿ ထေရ်ဟု ထင်ရှားကျော်ကြားတော်မူသည်။ မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏားသည် သားတိဿအတွက် နေရာပေးရုံ ကူညီရုံမျှသာတည်း။ အတိတ် ကံမိဘကို ပစ္စုပ္ပန်မိဘက လွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်း မရှိသဖြင့် မပိုင်ချေ။

အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်းတို့တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓက အကျဉ်းခေါင်းစဉ် မာတိကာထားပေးခဲ့သော

၁၂

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ကထာဝတ္ထုကျမ်းကိုလည်း အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿထေရ်ကပင် အကျယ်
ဟောကြားပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။ တတိယ
ခေတ် ထိုသာသနာ့တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်
ထမ်းဆောင်ပေးဖို့ပင် ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့
ဆင်းလာခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။

၃။ ဆဋ္ဌခေတ်မှာ လူ့ပြည်လာ

တတိယသင်္ဂါယနာခေတ်၌ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်သည် မရှိမဖြစ်
အံ့ဖွယ်သမိုင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ကေန့်ဖြစ်သကဲ့
သို့ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာခေတ်၌လည်း မင်းကွန်း
တိပိဋကဆရာတော်သည် မရှိမဖြစ် အံ့ဖွယ်
သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ကေန့်ဖြစ်ပါသည်။ နုတိယ
သင်္ဂါယနာတင်ထေရ်အရှင်တို့က တိဿဗြဟ္မာ
ကြီးထံကြွရောက်၍ တတိယသင်္ဂါယနာခေတ်

၁၄

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ကို တာဝန်ယူရန် တိုက်တွန်းတောင်းပန်ကြ
သကဲ့သို့ တာဝန်သိသူတို့ကလည်း မင်းကွန်း
တိပိဋကဆရာတော်လောင်းလျာ ဓမ္မဓရနတ်
သားထံကြွရောက်၍ “ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာခေတ်
ကို တိပိဋကဓရအဖြစ်ဖြင့် တာဝန်ယူချီးမြှောက်
နိုင်မည့်သူမှာ အသင်နတ်သားမှတစ်ပါး လုံးဝ
မရှိပါကြောင်း၊ အသင်နတ်သားတစ်ဦးတည်း
ကိုသာ မြင်ရပါကြောင်း၊ လူ့ပြည်လာ၍ ရဟန်း
ဘဝဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာကို ချီးမြှောက်စောင့်
ရှောက်ပေးပါမည့်အကြောင်း” တိုက်တွန်းပြော
ကြား တောင်းပန်ကြခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဓမ္မဓရနတ်သားကလည်း “အနာဂတ်
သာသနာအတွက် ငါသာ တာဝန်အရှိဆုံး” ဟု

အသိဆန်းကြယ် အနစ်ကြယ်

၁၅

သိခွင့်ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံခြင်း
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တာဝန်သိသူတို့က ကျည်းပင်
ဆရာတော်လောင်းလျာ၊ မင်းကျောင်းဆရာ
တော်လောင်းလျာ၊ ဓမ္မနာဒဆရာတော်လောင်း
လျာတို့ကို “ဓမ္မဓရနတ်သား လူ့ပြည်လာ၍
လူဖြစ်လာသော သတို့သားမောင်ခင်ကို တစ်ပါး
က အခြေခံစာပေများ သင်ပြပေးရန်၊ တစ်ပါးက
ရှင်သာမဏေဖြစ်အောင် တာဝန်ယူရန်နှင့်
ပိဋကအခြေခံကျမ်းစာများ သင်ပြပေးရန်၊
တစ်ပါးက ပိဋက ၃- ပုံ ဘုရားစကားအားလုံး
သင်ကြားပေးရန်” တို့ကံတွန်းပြောကြား
တာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။
ဆရာတော် ၃-ပါးတို့ကလည်း တာဝန်ယူထား

၁၆

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အခြားစာသင်သားများကဲ့သို့ ဆရာပေါင်း
စုံ များစွာထံ၌ ပရိယတ္တိပညာ သင်ယူမနေရဘဲ
အနည်းငယ်မျှသော ဆရာတော် ၃-ပါးထံ၌
သာပညာသင်၍ မင်းကွန်းဆရာတော် ပရိယတ္တိ
ပညာ အထွဋ်အထိပ်ရောက်လာသည်ကို
ထောက်ရှု၍ ထိုကဲ့သို့ တာဝန်ပေးထားခြင်း၊
တာဝန်ယူထားခြင်း ယုံမှားမရှိ မချွတ်ကောက်
ဖြစ်နိုင်လောက်ပါသည်။

မြင်းခြံမြို့နယ် ကျည်းပင်ရွာကျောင်းဆရာ
တော်က ကျောင်းသားငယ်မောင်ခင်ကို အရှင်
သိဂ္ဂဝပမာ အခြေခံစာပေများ သင်ကြားပေး
ကာ မြင်းခြံမြို့ မင်းကျောင်းဆရာတော်ထံ

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၁၇

ပို့ပေးသည်။ မင်းကျောင်းဆရာတော်ကလည်း
ရှင်ဝိစိတ္တသာရအား အရှင်သိဂ္ဂဝထေရ်ပမာပင်
ရှင်သာမဏေပြုပေး၍ ပိဋကအခြေခံစာပေများ
ကို သင်ကြားပေးသည်။ မင်းကျောင်းဆရာတော်
၏တပည့်များက ရှင်ဝိစိတ္တသာရကို ဘူမိနက်
သန် မြေကောင်းမှန်သော မင်းကွန်းဓမ္မနာဒ
ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်အရှင်ပညာစက္က
ထေရ်ထံ အပ်နှံပေးလိုက်သည်။ ဘုန်းကံကြီး
သူများကို နေရာကောင်း၊ ဆရာကောင်းက
အဆင်သင့်ဆီးကြိုနေတတ်ပါသည်။

ဆရာတော် အရှင်ပညာစက္ကကလည်း
အရှင်စန္ဒဝဇ္ဇီထေရ်အလား ရှင်ဝိစိတ္တသာရအား
ရှင်ဘဝ ရဟန်းဘဝ၌ အခြေခံနှင့်တကွ ပိဋက

၁၈

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

၃-ပုံ ဘုရားစကားအားလုံး တတ်မြောက်ကျွမ်း
ကျင်အောင် သင်ကြားပေးလိုက်သည်။ အရှင်
ဝိစိတ္တသာရသည် အခြေခံပရိယတ္တိစာမေးပွဲ
များကိုဖြေဆို၍ ထူးထူးချွန်ချွန် အောင်မြင်ရုံ
မျှမက မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိသာသနဟိတ
အသင်း စာချတန်း၌ တစ်နှစ်တည်း ၃-ကျမ်း
လုံး အောင်မြင်သဖြင့် ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာ
ဘိဝံသ ပရိယတ္တိသာသနဟိတ(သကျသီဟ)
ဓမ္မာစရိယဝဋ်သကာဘွဲ့ကိုပါ ရတော်မူသည်။

၄။ တစ်ခေတ်တစ်ခါတစ်ပါးသာ

မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရသည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာကို ဦးတည်၍ ရှေးက မကျင်းပ မပြုလုပ်ဘူးသော တိပိဋကရွေးချယ်ပွဲကို အာဂုံပြန်ဆိုပွဲ သဘောရေးဖြေပွဲ ၂-မျိုးခွဲ၍ ကျင်းပပြုလုပ်ပေးသည်။ သမိုင်း၏တောင်းဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်ရောက်ရှိလာသော အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၏ အချိန်မီ တိပိဋကရေဖြစ်ရေးအတွက် ဆန်းကြယ်သောကံက အချိန်ကိုက်

၂၀

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ဖန်တီးပေးခြင်းလည်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ “ယခု
ခေတ်ကာလ၌ တိပိဋကဓရပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ
ပေါ်ထွက်မလာနိုင်တော့ပါ” ဟူသော အများ
သံသယကို ပယ်ဖျောက်ပေးရန်အတွက် တိပိ
ဋကရွေးချယ်ပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်ပေးသည့်
သဘောမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ တိပိဋက
ရွေးချယ်ပွဲ မဝင်ရောက်ဘဲ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သာ
ပိဋက ၃-ပုံကို ကျက်မှတ်ကြိုးစားနေလျှင်
အများက တိပိဋကပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ဟု ယုံကြည်
ကြမည်မဟုတ်ပါ။

ပထမကျော် ဓမ္မာစရိယ သကျသီဟ ဝဋ်
သကာ အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသသည် ၁၃၁၂
ခုနှစ် တတိယအကြိမ်ကျင်းပသော တိပိဋက

အသိဆန်းကြယ် အနစ်ကြယ်

၂၁

ရွေးချယ်ပွဲမှစ၍ အာဂုံပြန်ဆို ရေးဖြေတော်မူ
သည်။ ဝိနည်း ၅-ကျမ်း၊ ဒီဃနိကာယ် ၃-
ကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာပထမပိုင်း ၅-ကျမ်း၊ အဘိ
ဓမ္မာဒုတိယပိုင်း ၂-ကျမ်းဟု သင်ရိုးပိဋက ၃-
ပုံကို ၄-ပိုင်းခွဲထားရာ ၄-ပိုင်းကို ၄- နှစ်မျှ
ဖြင့် အာဂုံ,ရေးဖြေ ၂-မျိုးလုံး ဂုဏ်ထူးဖြင့်
အပြီးအောင်မြင်တော်မူရကား ဝိသိဋ္ဌတိပိဋက
ဓရ မဟာတိပိဋကကောဝိဒဘွဲ့တော်ကို အံ့ဩ
ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ရရှိတော်မူသည်။

ဆရာတော် တိပိဋကပြီးချိန်နှင့် မိမိ၏
တိပိဋကပြီးချိန် အသက်သိက္ခာချင်းတူပါသည်။
၄၂- နှစ်၊ ၂၃- ဝါ ပါတည်း။ ဆရာတော်က
၄- နှစ်သာကြာ၍ မိမိက ၁၆- နှစ်ကြာပါသည်။

၂၂

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

သင်္ဂါယနာအတွက် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း
ပူဇော်သည့် ပထမသင်္ဂါယနာ အဓိကတာဝန်ခံ
အရှင်အာနန္ဒာ၏ဘွဲ့အမည်ဖြစ်သော တိပိဋက
ဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဘွဲ့တော် ဆင်စွယ်ယပ်
ဝန်းကိုလည်း ခံယူရရှိတော်မူသည်။ တိပိဋက
ရွေးချယ်ပွဲသည်လည်း အဓိကအားဖြင့် အရှင်
ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသအစွမ်းပြရန်အတွက်၊ အရှင်
ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသသည်လည်း တိပိဋကရွေး
ချယ်ပွဲ၌ အစွမ်းပြရန်အတွက် ပေါ်ပေါက်လာ
ရသည် မဟုတ်ပါလော။

အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသဟူသော ခြပ်
နှင့် တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဟူသောဂုဏ်
တို့သည် လိုက်ဖက်ညီ၍ အလွန်ထည်ဝါ တင့်

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြယ်

၂၃

တယ်လှသည်။ တကယ်လိုအပ်သည့်အချိန်၌
ချိန်းချက်ထားသကဲ့သို့ အချိန်ကိုက် ကွက်တိ
ပေါ်ပေါက်လာရသည်။ အရှင်ဝိစိတ္တသာရာ
ဘိဝံသသည် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာအတွက်ဖြစ်၍
ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာကလည်း အရှင်ဝိစိတ္တသာရာ
ဘိဝံသကိုသာ တိပိဋကအဖြစ်ဖြင့် အဓိက
လိုအပ်နေသည် မဟုတ်ပါလော။

သမိုင်း၏တောင်းဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်ခဲ့
ရသော တိပိဋကဓရ သာသနာ့အာဇာနည်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကား မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်
၁-ပါးတည်းသာတည်း။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကဘွဲ့
တော်သည်လည်း မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာ
တော်နှင့်သာဆိုင်သော သင်္ဂါယနာတင်ဘွဲ့

၂၄

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

တော်တည်း။ နောက်ထပ် ပေါ်ပေါက်လာသော
ကျန်တိပိဋကဆရာတော်များအားလုံးသည်
မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ကို အတုလိုက်
ကြိုးစား၍ ပေါ်ပေါက်လာရသော ကိုယ်ပွားတိပိ
ဋကများသာ ဖြစ်ပါသည်။

မိမိနှင့်တကွ နောက်ဆရာတော်များ ရရှိ
ထားသည့် တိပိဋကဘွဲ့သည် မင်းကွန်းဆရာ
တော်ဘုရားကြီးရရှိထားသည့် တိပိဋကဘွဲ့နှင့်
စာလုံးချင်းတူအောင် နှိုင်းယှဉ်ရေးပြနိုင်သော်
လည်း တကယ့်အရည်အချင်းအားဖြင့် နှိုင်းယှဉ်
ကြည့်လျှင်ကား မည်သို့မျှ ယှဉ်၍မရနိုင်ချေ။
နောက်ထပ် ဆက်လက်ပေါ်ထွက်လာကြဦး
မည်ဖြစ်သော်လည်း မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၂၅

ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို မီအောင် လိုက်နိုင်
သည့် တိပိဋကဓရပုဂ္ဂိုလ်ကား ယခုခေတ်၌
ပေါ်မလာနိုင်တော့ပါ။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာက
တောင်းဆို၍ ပေါ်လာရသော သမိုင်းဝင် တိပိ
ဋကဓရကား မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ၁-ပါး
တည်းသာတည်း။ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ၁-
ပါးတည်းသာ တိပိဋကဓရအစစ်ပါတည်း။

နောက်နောင် ပေါ်ပေါက်လာသော ပိဋက
သုံးပုံဆောင်၊ နှစ်ပုံဆောင်၊ တစ်ပုံဆောင်၊
အစိတ်၊ အဝက်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး မင်းကွန်း
ဆရာတော်ကြီးကျေးဇူးကြောင့်သာ ပေါ်လာရ
သည်ဖြစ်ရကား အားလုံး၏ဂုဏ်ကိုစုပေါင်း
လိုက်လျှင် ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ၏ဂုဏ်အားလုံး

၂၆

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ၁-ပါးတည်း၌
သာ ဦးညွတ်စုပေါင်းမိသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တစ်ခေတ်မှာ
တစ်ခါ၊ တစ်ခါမှာ တစ်ပါးတည်းသာ ပေါ်ထွက်
လာသော ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် ရှားပါးပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး
ပါတည်း။

၅။ ကျရာတာဝန် ကျေပွန်အောင်ထမ်း

ချစ်ခင်မြတ်နိုးလေးစားထိုက်သည့် အောင်
မြင်ကြီးပွားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၃-
ရပ်ရှိသည်။

(က) အတိတ်က လုပ်အား ကောင်းခဲ့ခြင်း၊
အတိတ်ကံကောင်းခြင်း (အတိတ်ကံ ကောင်း၊
မကောင်း ပစ္စုပ္ပန် ဉာဏ် ဝီရိယဖြင့် တူးဆွ
ကြည့်ခြင်း)၊

(ခ) ပစ္စုပ္ပန် လုပ်အားကောင်းလောက်အောင်

၂၈

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

အရည်အချင်းရှိခြင်း (ဉာဏ် + တည်ငြိမ်ရင့်
ကျက်အေးချမ်းမှု + ဘုန်းတန်းခိုးအာနဘော်
+ ထည်ဝါမှုရှိခြင်း)။

(ဂ) ပစ္စုပ္ပန်လုပ်အားကောင်းခြင်း၊ အများ
အတွက် ကျေးဇူးကြီးမားများပြားစွာ ပြုလုပ်
ပေးနိုင်ခြင်း ဤ ၃-ပါးတည်း။

တစ်နည်းအားဖြင့်

(က) ဉာဏ်ရည်မြင့်မားအောင်မြှင့်တင်ခြင်း

(ခ) အလုပ်ကို ရွေးချယ်စီမံခန့်ခွဲတတ်ခြင်း၊

(ဂ) တကယ်အလုပ်လုပ်ခြင်း အားဖြင့်

၃- မျိုးပေတည်း။

မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သည် ထိုဂုဏ်အင်္ဂါ ၃-မျိုးလုံးနှင့် ပြည့်စုံပါ

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြယ်

၂၉

သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မနေမနား တကယ်
အလုပ်လုပ်သည်။ လုပ်သမျှလည်း အရာရာ
အောင်မြင်သည်။ မည်သည့်အလုပ်မဆို ကိုယ်
လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို သေချာအောင် သတိ
ထား၍ ကြိုးစားလုပ်သည်။ သူတစ်ပါး အလုပ်
လုပ်လျှင် လုပ်သင့်သည်ကို ဝင်ကူလုပ်ပေး
တတ်သည်။ အပြောထက် အလုပ်ကို ဦးစား
ပေးသည်။

မိမိသည် ၁၃၃၃-ခုနှစ် နွေရာသီ၌ ရှေးက
မရောက်ဘူးသော မင်းကွန်းသို့ စရောက်ခဲ့
သည်။ ပတ္တမြားဆရာတော်ကြီး သက်တော်
၉၀ ပြည့်အတွက် ရောက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။
တိပိဋကဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့လိုသဖြင့်

၃၀

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

အဖော်ရဟန်းတစ်ပါးနှင့်အတူ ဓမ္မနာဒကျောင်း
တိုက်သို့ ရောက်အောင်သွားခဲ့သည်။ ကျောင်း
တိုက်ထဲဝင်လိုက်လျှင် ရဟန်းသာမဏေ
များ တံမြက်လှည်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ဆရာတော်ရို-မရို မေးကြည့်ရာ ရဟန်းများ
လက်ညှိုးညွှန်ရာကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါ
ရဟန်း သာမဏေများပုံထားသော အမှိုက်ပုံ
များကို လိုက်ကျုံးနေသည့်ဆရာတော်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ အမှိုက်ကျုံးရာက ထလာပြီး
“သူများတွေ အလုပ်လုပ်တာမြင်ရရင် ကိုယ်လဲ
မလုပ်ပဲမနေနိုင်လို့ အမှိုက်ကျုံးနေတာ ဦးငေး”
ဟု မိန့်ကြားကာ တွေ့ဆုံဖူးမြင်ခွင့်ပြုတော်
မူပါသည်။ မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်သည်

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၃၁

အခြေခံအသေးအဖွဲ့အလုပ်ကစ၍ အလေး
အနက်တန်ဖိုးထားကာ လေးလေးစားစား
လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါသည်။ ပညာရှိ
ကြီးများလုပ်သမျှ ဂုဏ်ရှိသောအလုပ်ချည်း
သာတည်း။

၁၃၄၇-ခုနှစ် နွေရာသီ မိမိ တိပိဋက
ပြီးခါစက မင်းကွန်း ရတနာဂူချောင်သို့ သွား
ရောက်အနားယူစဉ် မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးထံ သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ရာ
“ဦးသိရိန်၊ မင်းကွန်းမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ”
“အနားယူလာတာပါဘုရား” “အေး ကောင်း
တယ်၊ မင်းကွန်းဟာ စာလာပေလာအတိုင်း
အနားယူလို့ အလွန်ကောင်းတဲ့ နေရာ၊ စာလာ

၃၂

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ပေလာအတိုင်း အလုပ်လုပ်ဖို့လဲ အလွန်
ကောင်းတဲ့နေရာ၊ မင်းကွန်းဟာ တရားချစ်တဲ့
သူတော်ကောင်းတွေရဲ့အောင်မြေပဲ ဦးဇင်း”
ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဆရာတော်
ဘုရားကြီး ပျံတော်မူခါနီးအချိန်၌ တပည့်များ
က မန္တလေးသို့ပင့်ထားရာ “ငါဟာ မင်းကွန်း
မှာပဲ ခေါင်းချပါရစေ၊ မင်းကွန်းကိုသာ အမြန်ပို့
ပေးပါ” ဟု အတန်တန်ပူဆာ မိန့်ကြားတော်
မူသဖြင့် တပည့်များက မင်းကွန်းသို့ ပြန်ပင့်ပေး
ရသည်။ မင်းကွန်းသည် တကယ် ဆရာတော်
အောင်မြေပါတည်း။

မင်းကွန်းဆရာတော် တိပိဋကပြီး၍

အသိဆန်းကြယ် အနစ်ကြယ်

၃၃

မကြာမီ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ စကျင်းပသည်။
ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ၌ အဖြေဝိဿယက
တာဝန်ကိုလည်း ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်
သည်။ ရဲရင့်ပြတ်သား တည်ငြိမ်အေးမြ တိကျ
ရှင်းလင်းလှသဖြင့် အားလုံးက လက်ဖျားခါ၍
အံ့ဩချီးကျူးကြရသည်။ ပါဠိအမှားအမှန်
သုတ်သင်ပေးရသည့် ဝိသောဓကတာဝန်ကို
လည်း ရဲရင့်တိကျပြောင်မြောက်စွာ အစ
အဆုံးကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ပေးသည်။
တိပိဋက အာဂုံပြန်ဆိုစဉ်ကပင် ပါဠိအမှား
အမှန် သုတ်သင်ပေးရင်း ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်နှင့် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတာဝန် ခွဲခွာ၍
မရစကောင်း။ သင်္ဂါယနာတာဝန်အတွက်ပင်

လူ့ပြည်သို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာသည် မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာတော်ကြောင့် ကမ္ဘာ့အလယ် ထည်ဝါ ခဲ့သည်။ အခြားထေရဝါဒနိုင်ငံများက မိမိတို့ နိုင်ငံ၌ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်လိုကြသော်လည်း တင်နိုင်လောက်အောင် ပစ္စယာနုဂ္ဂဟလုံ လောက်ကြသော်လည်း ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာနှင့် ထိုက်တန်သော တိပိဋကဓရ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် တင်ခွင့်မရဘဲ မျက်နှာ ငယ်ခဲ့ကြရသည်။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာအတွက် မြန်မာကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် မျက်နှာပန်း လှစေခဲ့သည်မှာ အဓိကအားဖြင့် မင်းကွန်း တိပိဋကဆရာတော်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၃၅

မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်သည် သာသနာအတွက် (ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အားလုံး အတွက်) အလွန်ကျေးဇူးများလှသည့် မဟာ ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းကြီး ၆-တွဲ (၈-အုပ်)ကို ကြိုးကြိုး စားစား တိကျရဲရင့်ပြောင်မြောက်စွာ ရေးသား ပြုစုပေးတော်မူခဲ့သည်။ တိပိဋကပုဂ္ဂိုလ်ကျော် များ ပေါ်ထွက်တိုးပွားရေးအတွက် မိုးမိတ် ကုန်းမြေ တိပိဋကနိကာယကျောင်းတိုက်နှင့် ရန်ကုန်မြို့ ဒဂုံ စကားဝါလမ်း တိပိဋကနိကာယ ကျောင်းတိုက် စသောတိုက်ခွဲတို့ကို တည်ထောင် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကျောင်းမှ တိပိဋကကောဝိဒ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ၅-ပါးပင် ပေါ် ထွက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အစိတ်, အဝက်

၃၆

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

အောင်ပုဂ္ဂိုလ်များကား အလွန်များလှပါ၏။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊
အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်တာဝန်ဖြင့် သာသနာ
တော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေးအတွက်
အစွမ်းကုန်ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။
ရန်ကုန်မြို့နှင့်မန္တလေးမြို့တို့၌ သမိုင်းဝင် နိုင်ငံ
တော် ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်ကြီးများ
ကိုလည်း ကြိုးစားဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ တိုင်း
နှင့်ပြည်နယ် မြို့တော်များ၌ ကျောင်းထိုင်ဘုန်း
ကြီးသင်တန်းကျောင်းများကိုလည်း တည်ထောင်
ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ တိပိဋက မပြန်ဆိုမီကပင်
စာပေကြိုးစားချပို့သင်ပြပေးသည်။ တိပိဋက
နိကာယကျောင်းတိုက်များ တည်ထောင်ဖွင့်

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၃၇

လှစ်ပြီးသောအခါ တိပိဋကလောင်းလျာများ
အား တိပိဋကစာပေများကို များပြားလှသော
သာသနကိစ္စများထဲမှ အချိန်ကိုခွဲဝေလှယူကာ
ချပို့သင်ပြပေးတော်မူသည်။ ဤသို့ စသည်
ဖြင့် လောက သာသနာအတွက် အလွန်ကျေး
ဇူးများလှသည့် မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ချက်တို့
ကား မရေတွက်နိုင်အောင် အလွန်များပြား
လှပါသည်။

၆။ အရင်းများထော်လည်း အမြတ်နည်း

မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်သည် မျက်မှောက်ခေတ်၌ ကံ၊ ဉာဏ်၊ လုံ့လအရာ ပြိုင်ဘက်ကင်းလောက်အောင် ဘက်စုံထူးချွန်ကြီးမားတော်မူလှသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အရာရာ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်တော်မူနိုင်စွမ်းရှိသည်။ တိပိဋကအာဂုံပြန်ဆိုစဉ်ကဖြစ်စေ၊ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာအဖြေတာဝန်ဆောင်ရွက်စဉ်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ တရားပွဲများတွင် တရား

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၃၉

ဟောရာ၌ဖြစ်စေ အသံကြည်လင်ပြတ်သား
လှသည်။ တည်ငြိမ်ခန့်ညားလေးနက်သည်။
သာယာနာပျော်ဖွယ် အလွန်ကောင်းသည်။
ကြားရသူတို့ နာယူ၍ မဝနိုင်၊ မငြိနိုင်။ ၁၃၂၂-
ခုနှစ် မိမိသာမဏေဘဝက ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ
အမေးအဖြေတိတ်ခွေများကို စတင်နာယူခွင့်
ရခဲ့ရာ ထပ်တလဲလဲ နာယူ၍မဝနိုင်အောင်
ကြည်နူးဝမ်းသာ၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိခဲ့ရပါ
သည်။ ကံက ပေးသည့်အသံကို မည်သူမျှ
ယှဉ်ပြိုင်၍ မရနိုင်ပါ။

ဟောပြောရွတ်ဆိုသမျှ စာအုပ်ကို ကြည့်
၍ ဖတ်သည်ထက်ပင် တိကျသေချာလှသည်။
စကားထပ်ခြင်း၊ တွန့်ထစ်ခြင်း၊ ချောင်းဟန့်

၄၀

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ခြင်း လုံးဝမရှိ။ တစ်လုံးချင်း ပီသသည်။ မြည်
ဟိန်းသည်။ ဖလင်ပြားဖြင့် ရိုက်ကူးထားသကဲ့
သို့ မှတ်အားသတိ အလွန်ကောင်းသည်။
ပိဋက ၃-ပုံ နိကာယ် ၅- ရပ်လုံး ဘယ်အရာ
ဟောဟော ဘယ်နေရာဟောဟော ဘယ်အခါ
ဟောဟော ကျေညက်နေသည်ချည်းသာ
တည်း။ တစ်ခါတစ်ရံ ညတရားပွဲများ၌ ဟော
နေစဉ် ပွဲဆက်များ၍ ပင်ပန်းလွန်းလှသဖြင့်
ငိုက်ခနဲ မှေးခနဲ ဖြစ်သွားသော်လည်း နှုတ်မှ
ဟောနေသည့်အသံကား ရပ်တန့်ပြတ်စဲမသွား
ဘဲ အရှိန်မပျက် ဟောနေလျက်ပင် ရှိသည်ဟု
မိန့်ကြားဖူးပါသည်။ ရွတ်လို ဟောလိုသည့်
စာအားလုံး နှုတ်တက်ကျေညက်နေသည်။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၄၁

ဆရာတော်သည် သာသနာအတွက်၊
အများအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရာ၌ ဘုရား
ဆုပန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးများ၏ ဆောင်ရွက်ပုံ
ကဲ့သို့ အလွန်ကြီးကျယ်အောင်လုပ်ဆောင်ပေး
သော်လည်း ပကတိသာဝကဆုမျှကိုသာ ပန်
ဆင်ဆုတောင်းထားသည်။ ဓမ္မဓရ သောတာပန်
နတ်သားဆုကိုသာ တောင်းထားသည်။ နတ်
ပြည်၌ ကြာကြာတရားဟောပေးလိုသည့်ဆန္ဒ
ရှိနေသေးဟန်တူပါသည်။ “ဘုန်းကြီးက အရင်း
များများစိုက်ထားပေမယ့် ဘုရားဆုကြီးပန်များ
လို ကြိုးစားထားပေမယ့် အမြတ်ကျတော့
နည်းနည်းပဲယူမယ်” ဟု မကြာခဏ မိန့်ကြား
တတ်သည်။ ကြက်သီးထဖွယ် ကောင်းလေစွ။

ပုထုဇဉ်အများစုသည် အရင်းနည်းနည်း
သာ စိုက်လို၍ အမြတ်များများ ရလိုကြသည်။
နည်းနည်းပေး၍ များများယူလိုကြသည်။
ကုသိုလ်နည်းနည်းလေးလုပ်ပြီး ဆုအများကြီး
တောင်းကြသည်။ တာဝန်ဖြင့်လာခဲ့သော ဆရာ
တော်အတွက်ကား တာဝန်ကျေပွန်အောင်
ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်းသည်ပင် ဆရာတော်
အမြတ်ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်အတွက် သီးသန့်
မည်သည့်အမြတ်ကိုမျှ မယူလိုတော့၊ ဤသည်
ပင်လျှင် အဆင့်မြင့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရင့်ကျက်
မြင့်မြတ်သောစိတ်ထားဖြစ်သည်။ ဓမ္မဓရနတ်
သားဘဝမှလာခဲ့ဟန်တူ၍ ဓမ္မဓရနတ်သား
ဘဝကိုပင် ပြန်ယူခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၄၃

ဆရာတော်အမြတ်အားလုံး လောက
သာသနာအတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆဋ္ဌသင်္ဂါ
ယနာတင်ပွဲကျင်းပစဉ်က ဆရာတော်ကို ပူဇော်
သောအားဖြင့် အကောင်းဆုံးကားတစ်စီးကို
လှူဒါန်းခဲ့ရာ ဆရာတော်က “ကားကြောင့်
ချမ်းသာထက် ဆင်းရဲများမည်ဖြစ်ကြောင်း”
မိန့်ကြား၍ လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်ကာ နိုင်ငံ
တော်အတွက် ပေးစွန့်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ နိုင်ငံ
ခြားတိုင်းပြည်များက အကြိမ်ကြိမ်ပင့်ကြသော်
လည်း လုံးဝလက်မခံဘဲ မကြွရောက်ဘဲ ငြင်း
ပယ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် တိပိဋကဋ္ဌေရတုနှစ်က ဒကာ

၄၄

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ဒကာမများက မန္တလေးမြို့၌ ငွေရတုပူဇော်ပွဲ
ကျင်းပရာ တိပိဋကကိုအာရုံပြု၍ သုံးသိန်း
လှူကြသည်။ သုံးသိန်းဟူသည် ယခုကာလ
တန်ဖိုးအရ သိန်း(၃၀၀၀)ပေတည်း။ ကိုယ့်
အတွက် လုံးဝမယူဘဲ တစ်ထိုင်တည်းဖြင့်
သာသနာအတွက် အားလုံးစွန့်ကြဲလှူဒါန်းပစ်
လိုက်သည်။ ကိုယ့်အတွက် ဆွမ်းလေးတစ်
ဆုပ် - ပဲနီပြုတ်လောက်မျှဖြင့် တင်းတိမ်ရောင့်
ရဲကာ ရလာသမျှအားလုံးကို တိပိဋကလောင်း
လျာတပည့်များအတွက် စွန့်ကြဲလှူဒါန်းချီး
မြှောက်သည်။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဆရာတော်
၏ ကိုယ်ကျိုးစွန့်အနစ်နာခံကာ အရင်းများ

အသိဆုံးကြယ် အနှစ်ကြယ်

၄၅

များစိုက်၍ အမြတ်နည်းနည်းယူပုံများမှာ
အလွန်များလှပါသည်။ ကုသိုလ်ကောင်းကျိုး
ကား မလိုချင်လေ ပိုရလေ ဖြစ်မည်သာ
တည်း။

၈၄

မိတ္တူရိယ ဝိသုဒ္ဓိ

၇၅-၇၆-၇၇-၇၈-၇၉-၈၀-၈၁-၈၂-၈၃-၈၄-၈၅-၈၆-၈၇-၈၈-၈၉-၉၀-၉၁-၉၂-၉၃-၉၄-၉၅-၉၆-၉၇-၉၈-၉၉-၁၀၀

၁၀၁-၁၀၂-၁၀၃-၁၀၄-၁၀၅-၁၀၆-၁၀၇-၁၀၈-၁၀၉-၁၁၀-၁၁၁-၁၁၂-၁၁၃-၁၁၄-၁၁၅-၁၁၆-၁၁၇-၁၁၈-၁၁၉-၁၂၀

၁၂၁-၁၂၂-၁၂၃-၁၂၄-၁၂၅-၁၂၆-၁၂၇-၁၂၈-၁၂၉-၁၃၀-၁၃၁-၁၃၂-၁၃၃-၁၃၄-၁၃၅-၁၃၆-၁၃၇-၁၃၈-၁၃၉-၁၄၀

၇။ ဂုဏ်ရည်ကြီးခြောက်စေ့အပ်

ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၇၃-ခုနှစ်၊ တန်
ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၁-ရက်နေ့၌ ဖွားမြင်
တော်မူခဲ့သည်ဖြစ်၍ ယခု ၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ တန်
ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၁-ရက်နေ့၌ သက်တော်
(၁၀၀)တိတိပြည့်ပါပြီ။ နှစ်ပေါင်း(၁၀၀) ဟူ
သည် တာဝတိံသာနတ်သက် ၁-ရက်၊ စာတု
မဟာရာဇ်နတ်သက် ၂-ရက်သာတည်း။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၄၇

ဓမ္မဓရနတ်သား၏ လှူပြည်လာ၍ ဆဋ္ဌသင်္ဂါ
ယနာခေတ် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်း
ဆောင်ပေးခြင်းသည် နှစ်ပေါင်း(၈၀)ကျော်
ဖြစ်၍ တာဝတိံသာနတ်သက်အားဖြင့် နေ့ချင်း
ပြန်ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤ
အတိုင်းမှန်လျှင် နေ့ချင်းပြန်ခရီး အပြန်လှ
လိုက်လေစွ။

သက်တော်ထင်ရှားမရှိတော့သော်လည်း
ဓမ္မအားဖြင့် ဆရာတော်ထင်ရှားရှိနေပါသည်။
တိပိဋကနိကာယလုပ်ငန်းများ၊ ပရိယတ္တိ
တက္ကသိုလ်လုပ်ငန်းများ စသည့် သာသနာ့လုပ်
ငန်းများ အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နေသမျှ
မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ဘုရားကြီး ထင်

၄၈

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ရှားရှိနေပါသေးသည်။ ပိဋက ၃-ပုံ တရားရှိနေသမျှ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိနေသကဲ့သို့သာ ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၇၃-ခုနှစ်သည် မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်တော် ရာပြည့်နှစ်ဖြစ်သကဲ့သို့ မိမိ၏ ရဟန်းသိက္ခာ ရွှေရတုနှစ်လည်းဖြစ်သည်။ မိမိ၏မယ်တော်ကြီး ဒေါ်တုတ်ခိုင်၏ အသက်(၉၀)ပြည့်နှစ်လည်းဖြစ်ပါသည်။ ကုသိုလ်ရရှိ တိုးပွားစရာအဖြစ်ဖြင့် ကြံကြိုက်တိုက်ဆိုင်လာသဖြင့် ယှဉ်တွဲပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ ရတနာနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရသည့်လူတစ်ယောက်သည် အတိတ်ကုသိုလ်ကံကောင်း

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၄၉

ဟူသော ရွှေဖြင့်စက်၍ လဲလှယ်ဝယ်ယူခဲ့ရ
သည့်ဘဝဖြစ်သဖြင့် အချိန်တိုင်း အဖိုးမဖြတ်
နိုင်လောက်အောင် တန်ဖိုးကြီးမားလှပါသည်။
အချိန်တိုင်း ကုသိုလ်ရရှိတိုးပွားအောင် အချိန်
ထိန်းကိရိယာ သတိမြဲဖို့ အထူးလိုအပ်ပါ
သည်။

မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သည် အကယ်၍ ဗုဒ္ဓသာသနာမရှိသည့် တိုင်း
ပြည်နေရာ၌ လူဖြစ်ခဲ့သော် ဤကဲ့သို့ အံ့ဖွယ်
အစွမ်းများကို ပြနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ အံ့မခန်း
သည့်ဆရာတော်အစွမ်းကို သိခွင့်၊ အတုယူ
ကြည်ညိုခွင့်ရခြင်းမှာ အံ့ဖွယ်ဗုဒ္ဓသာသနာ
တော်၏ကျေးဇူးကြောင့်ပါတည်း။ ဗုဒ္ဓသာသနာ

၅၀

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

သည် မြန်မာနှင့်ထိုက်တန်၍ မြန်မာပြည်သို့
အပြည့်အစုံ ရောက်လာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓ
သာသနာသည်ပင် ဗုဒ္ဓပါတည်း။

တပည့်ရဟန်းတစ်ပါးက ဗုဒ္ဓဂယာသို့
ဘုရားဖူးသွားလိုသဖြင့် မင်းကွန်းတိပိဋက
ဆရာတော်ကြီးထံ ခွင့်ပန်လျှောက်ထားရာ
ဆရာတော်ကြီးက “ဦးဇင်း၊ မြတ်စွာဘုရားက
တို့ရဲ့ မြန်မာပြည်ကို ကြွလာခဲ့ပြီးပြီကွဲ့၊ ဘုရား
ဖူးချင်ရင် မြန်မာပြည်ထဲမှာဘဲ ဖူးပါလား၊
ရွှေတိဂုံဘုရားကို (၇)ပတ်လောက် လှည့်ဖူး
လိုက်ရင် စရိတ်မကုန် အချိန်မကုန် ခရီးမပန်း
ပဲ ဘုရားနှင့်တွေ့ပါပြီကွယ်” ဟု မိန့်တော်မူပါ

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၅၁

သတဲ။ မြန်မာကို ဆရာတော်မြတ်နိုးခြင်းမှာ
ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သာမန်ဂုဏ်နည်းသူကို မကြာမီပင် မေ့
ပျောက်သွားတတ်သော်လည်း ဂုဏ်ကြီးမား
များပြားသူကိုကား မည်မျှပင်ကြာသော်လည်း
မမေ့ပျောက်အပ်ပေ။ ပရိယတ်ဂုဏ်၊ ပဋိပတ်-
သိက္ခာဂုဏ်၊ သာသနာပြုဂုဏ်၊ လောက
သာသနာ ကောင်းကျိုးပြုဂုဏ်များ တိုင်းတာ
ရေတွက်၍ မရနိုင်အောင် ကြီးမားများပြား
တော်မူလှသော မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်
ဘုရားကြီးကို နှစ်ပေါင်းရာထောင်ကြာသော်
လည်း မမေ့ပျောက်အပ်- မမေ့ပျောက်ထိုက်

၅၂

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

မမေ့ပျောက်နိုင်ပေ။ အမှတ်ရတိုင်း တွေးလိုက်
တိုင်း အသိဆန်းကြယ်၍ အနစ်ကြွယ်ကြောင်း
ကောင်းမှုများစွာ ရရှိတိုးပွားစေပါသည်။

၈။ အထိဆန်းကြယ်စွာ အနှစ်ကြွယ်စည်

❖ ခန္ဓာအရို၊ မြင်အောင်ကြည့်၊

အသိ ဆန်းကြယ်က။

❖ ချမ်းသာရကြောင်း၊ အကောင်းအစစ်၊

ရအောင်ညွှတ်၊ အနှစ်ပြည့်ကြွယ်ဝ။

ဗုဒ္ဓသာသနာနှင့် ရတနာသုံးပါး ရေခံ
မြေခံ အလွန်ကောင်းသည့် မြန်မာ့မြေပေါ်၌
ဖြစ်ခွင့်ရသောလူ့ခန္ဓာသည် ကုသိုလ်ဘဏ်
တိုက်ပေတည်း။ အဖိုးတန်ကုသိုလ်များကို

၅၄

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

အတိုးနှင့်တကွ လိုသလောက် ထုတ်ယူနိုင်ခွင့် ရှိသည်။ ဆက်သွယ်ရေးတော့ လိုသည်။ နည်း မှန်လမ်းမှန် တရားအသိဉာဏ်ရအောင် သင်ယူ လေ့လာရမည်။ နည်းမှန်လမ်းမှန် ဟောပေးသူ ၏တရားကို နာယူရမည်။ နည်းမှန်လမ်းမှန် ရေးသားပေးသူ၏ တရားစာကို ဖတ်ရှုလေ့လာ ရမည်။ တရားနာယူခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာသတင်း ကို နားထောင်ပေးမှ တရားစာဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာသတင်းစာကို ဖတ်ရှုလေ့လာပေးမှ အသိဉာဏ်များ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာမည်။ သတိ ဝီရိယ သမာဓိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားအောင် မကြာမကြာ လေ့ကျင့်ပေးမှလည်း အသိစင် ကြယ်ဖွံ့ဖြိုးလာမည်။ အရာရာအဝင်ဆံ့အောင်

အသိဆန်းကြယ် အနစ်ကြယ်

၅၅

ဆန်းကြယ်လာမည်။

အသိဉာဏ် ရှင်းလင်းစင်ကြယ် ဆန်းကြယ်
လာလျှင် စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ
ရာတန်၊ ထောင်တန်ပစ္စည်းများကို ခန္ဓာအတွင်း
ထည့်သွင်းလိုက်ရုံဖြင့်ပင် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်
အောင် ကြီးကျယ်များပြားလှသည့် ကုသိုလ်
ဘဏ်တိုးများကို ရနိုင်သည်။ ကိုယ့်ခန္ဓာကို
ပေးသမျှ ကျွေးသမျှ ရတနာသုံးပါးကျေးဇူး
ကြောင့် ဘဏ်တိုးမြှောက်မြားစွာ ပြန်ရသည်။
ဘဏ်တိုးနှုန်း အလွန်များသည်။ အနည်းငယ်
ကုန်သွားလျှင်ပင် နိဗ္ဗာန်ထိအကျိုးပေး၍ မကုန်
နိုင်သည့်အတိုး အမြောက်အမြားပြန်ရနိုင်သည်။
ဂုဏ်စွမ်းရည်ကြီးမားလှသည့် ရတနာသုံးပါး

၅၆

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ကို မှီခိုခွင့်ရလျှင် မှီခိုသူမှာလည်း မှီခိုတတ်
သလောက် စွမ်းရည်များစွာ ရရှိလာရပါသည်။

ဓမ္မဟူသည် လောကကို အနိုင်ယူဖို့
လောက,က ပေးလာသမျှ ဒုက္ခကိလေသာ
ဆင်းရဲအပူကို အနိုင်ယူဖို့ အရေးကြုံလာတိုင်း
လူဖက်ကနေ၍ ဝင်ရောက်ကူညီဖို့ ပေါ်ပေါက်
လာခြင်းဖြစ်သည်။ လောကကိုစိန်ခေါ်၍ ဓမ္မ
ပေါ်လာရသည်။ ကုသိုလ်တစ်ခုခုကို မဖြစ်မနေ
လုပ်နေရခြင်းသည် လောက,ကပေးသည့်
ဆင်းရဲအပူများကို အားပြိုင်စိန်ခေါ်နေခြင်းပေ
တည်း။ လူ့ဘဝခန္ဓာသည် ဒုက္ခကိလေသာ
ကြောင့် အနေခက်သော်လည်း ရတနာသုံးပါး
ကျေးဇူးကြောင့် ကောင်းမှုတရား ရတနာဟူ

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၅၇

သော ရွှေထွက်သည့်ရတနာမြေဖြစ်သည်။
သတိ ဝီရိယ သမာဓိဉာဏ်ဖြင့် ထိုးဖောက်ယူ
တတ်သလောက် တရားအနှစ်ပေါ်ထွက်လာ
မည်ဖြစ်သည်။ အသိဆန်းကြယ်သလောက်
အနှစ်ကြွယ်လာမည်။

ခန္ဓာ၌ ရုပ်နာမ်များ ဖြစ်ပျက်နှစ်တန်
နိပ်စက်ဒဏ်ကြောင့် အမြဲလှုပ်နေကြသည်။
ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်မှ မြင်ရမည်။ မိမိ
စိတ်တိုင်းကျ အကောင်းများဖြင့်တည်ဆောက်
ထားသည့်ခန္ဓာသည် ဖြစ်ပျက်ဒဏ်ကြောင့်
တစ်အိအိ ပြိုကျပျက်စီးနေသည်။ သာသနာ
၌ အားအကောင်းဆုံးဖြစ်သည့် သတိဉာဏ်
ယူအားက အပျက်အပူကြားထဲမှ အနှစ်ကို

၅၈

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ရအောင်ဆွဲယူနိုင်သည်။ အသိဆန်းကြယ်
သလောက် အနှစ် ကေန်ကြွယ်ဝလာရသည်။

ဆရာက တပည့်ကို မြန်မြန်လိမ္မာစေလို၊
တတ်မြောက်စေလိုလှသဖြင့် တုတ်ဖြင့်ခပ်နာ
နာရိုက်၍ဆုံးမသကဲ့သို့ အနာရောဂါနှိပ်စက်ခံ
ရခြင်း၊ နေထိုင်မကောင်းခြင်း ဟူသည် ခန္ဓာ
က လူကို သဘောပေါက်နားလည်စေလို၊
ဝိပဿနာအသိဉာဏ်ရှင်းစေလိုလှသဖြင့် အနာ
ရောဂါဖြင့် ညှဉ်းဆဲပြီး ဆုံးမနေခြင်းပင်ဖြစ်
သည်။ သတိဉာဏ်ရှိလျှင် တကယ်ပင်
သဘောပေါက် နားလည်သွားရပါသည်။ အသိ
ဆန်းကြယ်သလောက် အနှစ်ကြွယ်ဝလာရ
သည်။

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၅၉

လူ့ဘဝ၌ ကုသိုလ်သာ ပဓာနဖြစ်သဖြင့်
ကုသိုလ်က မည်သည့်အရာကိုမျှ နေရာဖယ်
ပေးစရာမလိုပါ။ မည်သည့်အတွက်ကြောင့်မျှ
ကုသိုလ်က အရှုံးပေးရန်မလိုပါ။ ကုသိုလ်
အချုပ်ဖြစ်သော သတိဉာဏ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ကိုင်
ထားနိုင်ရန် ကြိုးစားပေးနေရပါမည်။ စား
ဝတ်နေရေးကိစ္စသည် ယခုမှ လုပ်ရသည့်ကိစ္စ
မဟုတ်၊ တစ်သံသရာလုံး လုပ်နေခဲ့ရသည့်
ကိစ္စဖြစ်သည်။ စားဝတ်နေရေးကြောင့် ကုသိုလ်
က နေရာဖယ်ပေးရန်မလို၊ စားဝတ်နေရေး
ထဲ၌ ကုသိုလ်ပါဝင်နိုင်အောင် သတိဉာဏ်ဖြင့်
မဖြစ်မနေ တွဲပေးနိုင်ရမည်။ စားဝတ်နေရေး
ကြောင့် အသိဆန်းကြယ်သလောက် အနှစ်

၆၀

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ကြွယ်လာမည်သာ ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေး - လူမှုရေးကိစ္စများကို ယခုမှ လုပ်ရသည်မဟုတ်၊ တစ်သံသရာလုံးလုပ်ခဲ့ရသည်။ ၎င်းကိစ္စများကြောင့်လည်း ကုသိုလ်က နေရာဖယ်ပေးစရာမလို၊ သတိဉာဏ်ဖြင့် ၎င်းကိစ္စများထဲ၌ ကုသိုလ်ပါဝင်အောင် တွဲပေးရုံသာ ဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်ပါဝင်အောင် ထည့်မပေးနိုင်လျှင် စားဝတ်နေရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများကြောင့် အောက်ကိုမြုပ်သွားမည်ဖြစ်သည်။ နာခြင်း၊ အိုခြင်းဒုက္ခကို ယခုမှ တွေ့ရသည်မဟုတ်ဘဲ တစ်သံသရာလုံးတွေ့လာခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ အိုနာကြောင့် ကုသိုလ်က နောက်ဆုတ်ပေးစရာလည်း မလို၊ နေရာဖယ်

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၆၁

ပေးစရာလည်း မလို၊ သတိဉာဏ်ဖော်၍ ရနိုင်သလောက် ကုသိုလ်ယူနေရမည်သာ ဖြစ်သည်။ အသိဆန်းကြယ်လျှင် အနှစ်ကြွယ်ရမည်သာတည်း။

“မအားသေး၍ ကုသိုလ်မလုပ်နိုင်သေးဘူး” “ပိုက်ဆံ၊ ပစ္စည်း မရှိသေး၍ ကုသိုလ်မလုပ်နိုင်သေးဘူး” ဟုပြောနေလျှင် “အချိန်ပိုလာမှ၊ ပိုက်ဆံ၊ ပစ္စည်းပိုလာမှ ကုသိုလ်လုပ်နိုင်မည်” ဟု ပြောရာရောက်သွားမည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ကုသိုလ်သည် ပိုမိုလုပ်၍ဖြစ်နိုင်သည့် အပိုအလုပ်သာ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ ကုသိုလ်ဟူသည် အားသည်ဖြစ်စေ မအားသည်ဖြစ်စေ၊ ပိုက်ဆံ ပစ္စည်းရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ

၆၂

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

သတိဉာဏ်ဦးစီးသောအသိစိတ်ဖြင့် အမြဲ
ဦးစားပေးလုပ်နေရမည့် အဓိကလူ့အလုပ်
ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် အဆက်မပြတ် အားယူနေရ
မည့် အရေးအကြီးဆုံး လူ့အရှိန်အဝါလည်း
ဖြစ်သည်။ အားအား မအားအား၊ ပိုက်ဆံ ရှိရှိ
မရှိရှိ အသိဆန်းကြယ်လျှင် အနှစ်ကြွယ်နေ
မည်သာ ဖြစ်သည်။

ရေစီးနေသည့်မြစ်ထဲ၌ ထင်းတုံးများ၊
ဝါးများ မျောပါလာလျှင် ရေကို အရပ်ခိုင်း၍
မရသဖြင့် ရေထဲဆင်းကူးသွားပြီး မိရာကို
ဆွဲဆယ်ယူမှ ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ လက်ပစ်
ကူး၍ဖြစ်စေ၊ ဘူးတောင်း-လှေသမ္ဗန်ဖြင့် ကူး
ခပ်၍ဖြစ်စေ ဆယ်ယူလျှင် ဆယ်ယူနိုင်

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၆၃

သလောက် ရနိုင်သည်။ လူ့ဘဝ စားဝတ်နေ
ရေးမြစ်ကြီးထဲ၌လည်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
ကုသိုလ်ရခွင့်များ မျှောပါလာနေကြသည်။
စားဝတ်နေရေးအလုပ်ကို ရပ်ထား၍ မရ
နိုင်သဖြင့် သတိဉာဏ်ဖြင့်ကူးခပ်ပြီး မိရာ
ကောင်းမှုကို ဆွဲဆယ်ယူရမည်။ ဆယ်ယူနိုင်
သလောက် ကုသိုလ်ပိုင်ခွင့်ရမည်။ အသိဆန်း
ကြယ်သလောက် အနှစ်ကြွယ်လာမည် ဖြစ်
သည်။

အဝိဇ္ဇာတဏှာဖြင့် ပစ္စည်းသုံးနေလျှင်
သေးသေးတင်သုံးဖြင့် စွမ်းအားပေါ်အောင်
သုံးနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဉာဏ်သုဉ်းဖြင့် သုည
ဖြစ်အောင် မျှောမြုပ်သွားအောင် သုဉ်းဖြုန်း

၆၄

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ပစ်နေခြင်းဖြစ်သဖြင့် အကုန်ကသာ နိုင်သွား
သောကြောင့် ကုန်သွားတိုင်း စိတ်အားငယ်ရ
စိတ်ဓာတ်ကျရ စွမ်းအားကျဆင်းရသည်။
ထို့ကြောင့် “ကုန်ကျ” ဖြစ်သွားသည်။ သတိ
ဉာဏ်ဖြင့် ပစ္စည်းသုံးတတ်လျှင် ကောင်းမှု
စွမ်းအားတရားပေါ်လာသဖြင့် အရက နိုင်သွား
သောကြောင့် ကုန်သွားတိုင်း စိတ်ဓာတ်တက်
ကြွအားရှိရသည်။ စွမ်းအားများ ရရှိတိုးပွား
လာသည်။ အရစာရင်းပြနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်
“ကုန်ရ” ဖြစ်လာသည်။ အသိဆန်းကြယ်လျှင်
တစ်ခုခုကုန်သွားတိုင်း အနှစ်ပြန်ရနိုင်သဖြင့်
အနှစ်ကြွယ်ကာ အားတက်လာပါလိမ့်မည်။
“အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ” ဟူသည်

အသိဆန်းကြယ် အနစ်ကြယ်

၆၅

“ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ပြု ကောင်းတာစု၍ ကောင်းမှုတိုးအောင် စွမ်းအောင်ဆောင်ကာ ကောင်းစွာ မသွေ ပြီးပြည့်စုံကြပါစေကုန်လော့” ဟု ဆိုလိုပါသည်။ သိက္ခာသုံးပါးမြတ်တရားကို ဖြည့်ကျင့်နေခြင်း၊ တရားအလုပ် အားထုတ်နေခြင်းသည် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဂုဏ်ပြုပွဲလုပ်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဂုဏ်ပြုထူးကဲ ပူဇော်ပွဲဟု ဆိုနိုင်သည်။ မပူဇော်လို၍ မပူဇော်ဘဲနေကြသော်လည်း ကိုယ့်ဂုဏ်အစစ် တကယ်ဖြစ်နေသောကြောင့် တကယ်ပူဇော်ထိုက်နေပါသည်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိက္ခာပြည့်အောင် နည်းမှန်လမ်းမှန် ဂုဏ်ပြုပေးနေရမည်။ သူတစ်ပါးတွေက ကိုယ့်ဂုဏ်ရအောင် ပြုမပေးနိုင်ကြပါ။

၆၆

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

ကိုယ်တိုင်ပြုထား၍ ကိုယ်မှာရှိနေသောဂုဏ်
ကို မပူဇော်ဘဲ မနေနိုင်သူများက ပူဇော်နေ
ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အသိဆန်းကြယ်လျှင်
ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ပြု၍ ပူဇော်ထိုက်၊ လေးစား
ထိုက်သည့်အနှစ်များ ကြွယ်လာရပါသည်။

အပ္ပမာဒန သမ္မာဒေထ ဟူသည် ကုသိုလ်
လုပ်သားအဖြစ်ဖြင့် ကုသိုလ်တာဝန်ကို ခန့်
အပ်တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်လုပ်
သားမလုပ်နိုင်လျှင် ဇရာလုပ်သား- ဗျာဓိလုပ်
သား- ဒုက္ခလုပ်သား- ကိလေသာလုပ်သားသာ
ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ အပ္ပမာဒ သတိဉာဏ်ရှိနေ
လျှင် အိုနာဒုက္ခ ကိလေသာရှိနေသော်လည်း

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၆၇

တရားအားပြိုင်ဘက် ရှိနေသောကြောင့် ကုသိုလ်လုပ်သား၊ ဓမ္မလုပ်သားဟုသာ ခေါ်ရသည်။ အမြဲအားရှိစေမည့် လူ့အရေအတွက်သည် ကုသိုလ်တစ်မျိုးတည်းသာ ဖြစ်သည်။

နေ့စဉ် မကင်းနိုင်၍ လုပ်နေရသည့် လူ့အလုပ်အားလုံးကို သတိဉာဏ်ဖြင့် ကုသိုလ်ပုံဖော်၍ လုပ်နေရမည်။ အသိဆန်းကြယ်သလောက် ကုသိုလ်အနှစ် ကြွယ်လာရပါသည်။

သာသနာ ရတနာနှင့် မတွေ့ရသူသည် အရှိအောက်၌ ပြားပြားဝပ်နေရ၍ သာသနာရတနာနှင့်တွေ့ရသူကား အရှိအပေါ် အသိဖြင့် အနိုင်ယူ အောင်ပွဲဆင်နိုင်သည်။ သာသနာနှင့်

၆၈

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

မတွေ့ရသူ စုသမျှလောင်စာ အမှိုက်ချည်းသာ
ဖြစ်သွားသော်လည်း သာသနာနှင့်တွေ့ရသူ
စုသမျှကုသိုလ် ရတနာချည်းသာ ဖြစ်လာနိုင်
သည်။ မိမိ၌ရှိနေသော အို၊ နာ၊ သေမီး
လောင်စာ ဒုက္ခသစ္စာတုံးသည် သတိဉာဏ်
ရှိလျှင် ကောင်းမှုရတနာတိုးအောင် ကျေးဇူး
ပြုပေးလိမ့်မည်။ လူများသည် မီးကိုလောင်ဖို့
သုံးခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကျက်ဖို့သာသုံးနေခြင်း ဖြစ်
သည်။ သတိဉာဏ်ရှိသူများသည် ဒုက္ခသစ္စာ
မီးလောင်စာနှင့် ကိလေသာမီးကို လောင်ဖို့
သုံးခြင်းမဟုတ်ဘဲ စိတ်ဓာတ်ပါရမီဓာတ် ရင့်
ကျက်ဖို့သာ ဉာဏ်ဖြင့်သုံးနေကြသည်။ ဒုက္ခ

အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြွယ်

၆၉

အပူကို အကြောင်းပြု၍ အသိဆန်းကြယ်
သလောက် တရားအနှစ်ကြွယ်ရပါသည်။
မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
ဤသို့ အသိဆန်းကြယ်တော်မူလှသည်ဖြစ်၍
ဤသို့ အံ့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် အနှစ်
ကြွယ်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သက်တော်ရာပြည့် တိပိဋကရှေ့ဆောင်
တိပိဋကဗခင်ကြီး၏ ကြီးမားများပြားလှသော
အသိဆန်းကြယ်၍ အနှစ်ကြွယ်သည့် ဂုဏ်
ကျေးဇူးတော်အနန္တကို အာရုံပြု၍ “အသိဆန်း
ကြယ် အနှစ်ကြွယ်” ဟူသောတရားဖြင့် လေး
မြတ်ကော်ရော် ပူဇော်အပ်ပါသတည်း။

၇၀

တိပိဋကယောဆရာတော် ၏

အားလုံး ဉာဏ်အမြင်ကျယ်၍ ကံအပင်
ကြွယ်ကြပါစေ။

တိပိဋကယောဆရာတော်
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ပါဠိတက္ကသိုလ်
နန္ဒဝန်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
(၁၃၇၂ - ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊ ၂၀၁၁ - ခုနှစ်၊ မတ်လ)

တိပိဋကယောဆရာတော်၏
ထုတ်ဝေပြီးသည့်
ဓမ္မလက်ဆောင်စာအုပ်များ

၁။ စိတ်ထိန်းကိရိယာ

၂။ ဘဝလမ်းညွှန်

၃။ သာဓု ၄-ပါး မြတ်တရား

၄။ အပေါင်း လက္ခဏာ

၅။ အနှစ်ထုတ်ယူ စွမ်းတဲ့လူ

၆။ ကံကိုထိန်းချုပ် စိတ်ခလုတ်

၇။ စိတ်ဓာတ်ကိုမြှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်

J

၈။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်

ကောင်းရာရောက်

၉။ အချိန်တန်ဖိုး လူ့တန်ခိုး

၁၀။ ဘဝတစ်ကွေ့ ခဏတွေ့

၁၁။ ကိုယ်ပိုင်အလုပ် ခပ်သုတ်သုတ်

၁၂။ တရားအသိ လူ့မျက်စိ

၁၃။ မေတ္တာပန်းခိုင် ၃-ပွင့်ဆိုင်

၁၄။ နှလုံးသားဝယ် ဘုရားတည်

၁၅။ အေးမြရွှင်ပြုံး လူ့နှလုံး

၁၆။ လူ၏စွမ်းအား မြတ်တရား

၃

၁၇။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ချစ် လူအစစ်

၁၈။ အသိမှန်ကန် ကိုယ့်ဖို့ကျန်

၁၉။ တရားကျေးဇူး စွမ်းရည်ထူး

၂၀။ သူ့ကိုစောင့်ရှောက် ကိုယ့်ဂုဏ်မြှောက်

၂၁။ ကျန်းမာရွှင်လန်း မေတ္တာစွမ်း

၂၂။ မေတ္တာလက်တွဲ ရာပြည့်ပွဲ

၂၃။ ကိုယ်ပိုင်အလုပ် ဥစ္စာထုပ်

၂၄။ ဘဝဝေစု မြတ်ကောင်းမှု

၂၅။ တရားဆောင်သူ စိတ်မပူ

၂၆။ အား

၂၇။ ယော

၄

၂၈။ မွေးနေ့မင်္ဂလာ ရတနာ

၂၉။ ၄၅-နှစ် တရားသက်

၃၀။ နှစ်လေးဆယ့်ငါး တရားအချုပ်

၃၁။ လူ့အလှဆုံး စိန်တစ်လုံး

၃၂။ မေတ္တာနှလုံး အလှဆုံး

၃၃။ မေတ္တာလွမ်းခြုံ ဘေးရန်လုံ

၃၄။ အလှူကျေးဇူး စွမ်းရည်ထူး

၃၅။ နှုတ် + ဆက် = မင်္ဂလာ

၃၆။ မေတ္တာတရား လူ့စွမ်းအား

၃၇။ အကုန်အရ လူ့ဘဝ

၃၈။ မီးသတိပြု

၅

၃၉။ မေတ္တာကျေးဇူး စွမ်းရည်ထူး

၄၀။ ၄၅-ဝါ သာသနာ

၄၁။ လူအား

၄၂။ လူ၏စွမ်းအား ပတ္တမြား

၄၃။ စိတ်ကောင်းထားက မိတ်ကောင်းရ

၄၄။ အချစ်ဆုံး ဆွေမျိုး

၄၅။ ဧည့်သည်

၄၆။ ၄၅ နှစ် ရဟန်းသက်

၄၇။ စိတ်အေးစရာ သာသနာ

၄၈။ တစ်ခါလှလဲ ဒါပါပဲ

၄၉။ လူ့ဘဝထဲ စာမေးပွဲ

၆

၅၀။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဘောလုံးပွဲ

၅၁။ဘဝတစ်ခေါက် ခြောက်ဆယ့်ခြောက်

၅၂။ယနေ့အလုပ် ယနေ့လုပ်

၅၃။အဘိဓမ္မာ သိစရာ

၅၄။ဝိသုဒ္ဓါရုံ ခွင့်ခါကြိုကြိုက် စာသင်တိုက်

၅၅။ဓာတ်

၅၆။ဘဝကိုဆောင် အလင်းရောင်

၅၇။လူသားမေတ္တာ ဤကမ္ဘာ

၅၈။ဆရာကျေးဇူး စွမ်းရည်ထူး

၅၉။သတိကိုင်စွဲ နှုတ်ဆက်ပွဲ

၆၀။ဦးကောသလ္လတစ်ဘဝ ပေါ်ရတောင်ဖီလာ

၇

၆၁။ သတိမေတ္တာ သူငါစုပေါင်း အကုန်ကောင်း

၆၂။ ယခုအလုပ်ယခုလုပ်

၆၃။ ဒီအတိုင်းပါပဲ

၆၄။ သုံးပါးမြတ်စွာရတနာ

၆၅။ ချစ်ခင်ညီညာ ပေါင်းတာမှန်မှ

ငြိမ်းချမ်းရ

၆၆။ ဒီတစ်ခါလဲ ဒီတိုင်းပဲ

၆၇။ ပေါင်းတာမှန်မှ ကောင်းတာရ

၆၈။ ခဏငှားထား ၄ - ဘီးကား

၆၉။ ကိုယ့်ဟာနဲ့သာ ကိုယ်နေပါ

၇၀။ ကိုယ့်ဟာကိုသာ ရွေးယူပါ

၈

၇၁။ နေကောင်းရဲ့လား

၇၂။ အသိဆန်းကြယ် အနှစ်ကြယ်

၇၃။ မေတ္တာအစွမ်း စိတ်အေးချမ်း

၇၄။ အများမကြိုက် လူမိုက်တစ်ယောက်

ပန်းတိုင်ရောက်

၇၅။ မိခင်စိတ်ထား မေတ္တာအား

၇၆။ သူဦးကိုယ်ဦး ၃မြှာပူး

၇၇။ ကိုယ့်ဟာကိုယ့် စွမ်းတဲ့လူ

၇၈။ ပစ္စည်းတန်ဖိုး လူတန်ခိုး

၉

ဓမ္မဒါန အလှူရှင်များ

□□□

- ၁။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန် +
ဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း မိသားစု၊ နေပြည်တော်။
- ၂။ သာသနာရေးဝန်ကြီး သူရဦးမြင့်မောင်
မိသားစု၊ နေပြည်တော်။
- ၃။ ဦးတင်ဦး + ဒေါ်လှမြင့် မိသားစု
(ရွှေစင်ရတနာရွှေဆိုင်)၊ မကြီးကြီးလမ်း၊
စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၄။ ဦးရှိန်ဝင်း + ဒေါ်ခင်ချိုဦး၊
သားကောင်းထိုက်ထွန်း (တက်လမ်း)၊
ဦးဝိစာရလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

- ၅။ ဦးသန်းထွန်း + ဒေါ်ယဉ်ရှိန်၊
သား - ဒေါက်တာ ဘကောင်း၊
သမီး ဒေါက်တာ လွဲယဉ်မွန်၊
သီရိမင်္ဂလာလမ်း၊ ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၆။ ဦးအောင်သိန်း + ဒေါ်လုံးတင် မိသားစု၊
ရှမ်းစုရပ်၊ မိုးကုတ်မြို့။
- ၇။ ဦးတူးမောင် + ဒေါ်ထားထားအေး
မိသားစု၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ၈။ ဦးထွန်းထွန်း + ဒေါ်မြမြသိန်း မိသားစု
အမရပူရမြို့။
- ၉။ ဦးသန်းဆက်ဝင်း + ဒေါ်စိန်အေး၊
သား - မောင်သန်းထိုက်ဝင်း၊
ရွှေတောင်ကြားရိပ်သာ၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၁

၁၀။ဒေါက်တာ ကျော်ခိုင် + ဒေါ်စိန်ထွေး
မိသားစု၊ ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၁။ဦးသန်း + ဒေါ်မိုးသူ မိသားစု
ပဒေသာပင်မြို့တော်၊ လှိုင်သာယာ၊
ရန်ကုန်မြို့။

၁၂။ဒေါ်တင်တင် မိသားစု၊ စုပေါင်းလမ်း၊
အင်းယားမြိုင်၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃။ဦးတင်ဆန်း + ဒေါ်ဥမ္မာလွင်
သမီး - ဒေါက်တာ ယုဝါတင်၊
သား - ပြည့်ဖြိုးတင်
ကျွန်းတောလမ်း၊ စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၄။ဦးဝင်းဆွေ + ဒေါ်တင်တင်ခိုင်
(မန်းရွှေလီ) မိသားစု
၃၆-လမ်း၊ ကွမ်းခြံ၊ မန္တလေးမြို့။

၁၂

၁၅။ ဗိုလ်မှူးမောင်ငွေ + ဒေါ်ခင်မမ မိသားစု
ခရေမြိုင်လမ်း၊ သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၆။ ဦးထွန်းလွင် + ဒေါ်ခင်လတ်ဦး၊
သား-ကိုအာကာလွင်သမီး-ဆရာမ မဟေမာလွင်
မစုနန္ဒာလွင်၊ ဈေးလမ်း၊ မြေနီကုန်း၊
စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၇။ ဒေါက်တာ နိုင်ထွဋ်အောင် + ဒေါက်တာ
ဝေဝေရင်၊ သား - ရန်ငြိမ်းအောင်၊
မိုးမြတ်အောင်၊ ရွှေတောင်ကြား (၁)၊
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၈။ ဦးကြင်စိန် ၊ သမီး မနွယ်နီစိန်၊ မဥမ္မာစိန်၊
ဝက်ဘာရိပ်သာ၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃

၁၉။ ဦးထင်ကျော် + ဒေါ်စူစိစိန်၊

ဝက်ဘာရိပ်သာ၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၀။ ဒေါက်တာ ဦးခင်မောင်အေး +

ဒေါ်အေးအေးမော် မိသားစု၊

ဇီဝိတဒါနဆေးရုံဝင်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၁။ ဒေါ်သန်းဦး မိသားစု၊ ရွှေတောင်ကုန်း၊

ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၂။ ဦးခင်လှိုင် + ဒေါ်ခင်ဆွေဝင်း

(ဇောတိက) မိသားစု၊

၃-လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၃။ ဦးမျိုးမြင့် + ဒေါ်မြင့်မြင့်သိန်း၊

စိန်မျှားဆေးပေါ့လိပ်၊ ပဲခူးမြို့။

၁၄

၂၄။ ဦးအောင်မြင့် + ဒေါ်သူခ၊
သား-ကိုသိန်းမြင့်၊
အောင်သူခမြန်မာထမင်းဆိုင်၊
အနောက်ရွှေဂုံတိုင်၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၅။ ဒေါက်တာပီတာ + မအာယူ၊
မလေးရှားနိုင်ငံ။

၂၆။ ဦးဌေးဝင်းအောင် + ဒေါ်နုနုအေး၊
သမီး - ချောချောခင်၊ ၃၈-လမ်း၊
ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၇။ ဦးနေထွန်း+ဒေါ်စမ်းစမ်းလင်း မိသားစု
အနောက်ရွှေဂုံတိုင်၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၅

၂၈။ ဦးသန်းဌေး + ဒေါက်တာ ဝင်းဝင်းကျော်
နှင့် သားများ၊ မဉ္ဇူလမ်းသွယ် (၂)၊ ပါရမီ၊
ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂၉။ ဦးတင်မောင် မိသားစု၊ ၁၀၁-လမ်း၊
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃၀။ ဒေါ်တင်ကြည် မိသားစု၊
ယောမင်းကြီးလမ်း၊ ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃၁။ ဦးအောင်ကြည် + ဒေါ်ခင်လှခိုင် မိသားစု
ကုန်းမြင့်သာ၊ ၇-မိုင်၊ မရမ်းကုန်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

၃၂။ ဒေါ်ကောက်ဆိုင်ကျင်း မိသားစု၊
၄-လမ်း၊ လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၆

၃၃။ ဒေါ်ခင်စောလှ၊ သား-ဦးမောင်မောင်အေး
ဝါးတန်းလမ်း၊ လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃၄။ ကိုထွန်းဝင်း (ဖားကန့်)
ဘူးတောင်းရွာ၊ ထီးလင်းမြို့။

၃၅။ ဦးကျော်ခင် + ဒေါက်တာ ဒေါ်မြမြ
မိသားစု၊ စကားဝါလမ်း၊ ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃၆။ ဦးဝင်းဗိုလ် + ဒေါ်ခင်ခင်ဦး မိသားစု
ဘားအံမြို့။

၃၇။ ဗိုလ်ချုပ်တင်ဌေး + ဒေါ်လှလှသိန်း
မိသားစု၊ သစ်ရာပင်လမ်း၊ သုဝဏ္ဏ၊
ရန်ကုန်မြို့။

၁၇

- ၃၈။ ဒေါက္ခယန္တယံအေး မိသားစု
ရွှေသံလွင်အိမ်ရာ၊ စမ်းချောင်း၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ၃၉။ ဦးမျိုးမြင့် + ဒေါ်တင်တင်မြင့် မိသားစု
နီကောရိပ်သာလမ်း၊ ပါရမီလမ်းကျယ်၊
မရမ်းကုန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၄၀။ ဦးမျိုးဝင်း + ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြူ မိသားစု၊
မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ၄၁။ ဦးစိုးနိုင် + ဒေါ်ခင်မြိုင် (သီဟစိုး)
မိသားစု၊ ဘုရင့်နောင်လမ်း၊ ကလေးမြို့။

၁၈

၄၂။ ဒေါ်ချစ်တင် သမီး - မစန္ဒာဝင်း၊

မဆွေဆွေဝင်း၊ (ခန့်) မိသားစု၊

ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ကလေးမြို့။

၄၃။ သဟပုညကာရီအဖွဲ့၊ ကလေးမြို့။

၄၄။ ပါရမီရှင်များအဖွဲ့၊ ကလေးမြို့။

၄၅။ ဒေါ်ခင်မာရီ၊ သမီး - မထွေးသီတာ၊

မင်းကျောင်းလမ်း၊ ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

